

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Venieri Ruslan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 și casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Ciocana/ din 17 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Venieri Ruslan XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.03.2017 – 17.03.2017 (prima instanță);
2. 20.04.2017 – 10.05.2017 (instanța de apel);
3. 05.02.2018 – 18.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Ciocana/ din 17 martie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Venieri Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sa încasat de la inculpat în beneficiul lui XXXXX cu titlu de prejudiciu material suma de 602 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Venieri Ruslan la data de 31 decembrie 2016, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la domiciliul său, situat în xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict cu tatăl său XXXXX, în cadrul căruia, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și, dorind în mod conștient survenirea acestora, i-a aplicat ultimului două lovituri cu o furcă în regiunea picioarelor și a capului, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr.

96/D din 23.01.2017, eliberat de Centrul de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății Republicii Moldova, traumă cranio - cerebrală deschisă, manifestată prin contuzie cerebrală medie fracturarea pereților sinusului sfenoidal anterior, hemosinuzită sinusurilor paranazale sfenoidal, pneumocefale, adiacent sinusului sfenoidal, care prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal – „*Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, prin care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Venieri Ruslan, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, invocând că inculpatul a recunoscut vina, regretă de cele comise, este gata să restituie prejudiciul material și moral tatălui, dacă i se va oferi ocazia să muncească în folosul comunității sau să achite o amendă.

3.2 Partea vătămată XXXXX, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de detenție pe viață.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că inculpatul a comis infracțiunea încriminată, a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, în limitele prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 75, 77 Cod penal.

La fel, instanța de apel a indicat că ținând cont că la cauză nu sunt prezente temeiuri de aplicare a unei pedepse mai blânde, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, cu executarea acesteia.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Venieri Ruslan, neindicând nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, indicând art. 5, 6 și 13 CEDO, prin care solicită casarea deciziei și casarea parțială a sentinței, invocând:

- inculpatul consideră că el merită să se afle la libertate, fiind gata să execute orice pedeapsă non privativă de libertate;

- nimeni nu poate fi condamnat exagerat, lipsindu-l de libertate decât numai în temeiul și condițiile prevăzute de lege, precum și de principiile generale ale dreptului internațional;

- inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer și regretă de cele întâmplate, a declarat cu lux de amănunte cele comise, este gata să restituie prejudiciul material și moral tatălui;

- instanța a emis o sentință dură, astfel s-au evitat cele prevăzute de art. 6§1 CEDO – un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești;

- la emiterea sentinței de condamnare nu s-au respectat cerințele prevăzute de art. 51-53, 100, 101 Cod de procedură penală, și art. 5 și 13 CEDO.

6 La recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au stabilit pedeapsa.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, avocatul inculpatului pledează asupra aplicării unei pedepse mai blânde non privative de libertate, temei ce se raportează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, unde este stipula că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind gravă, precum și prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unei persoane profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, se caracterizează pozitiv, nu figurează la evidența medicului narcolog sau psihiatru, faptul că anterior a fost judecat, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Instanța de recurs mai indică că, circumstanța atenuantă stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel – recunoașterea vinovăției, nu poate fi reținută de instanța de recurs, or, faptul că inculpatul a recunoscut vina a fost luat în considerare la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, Colegiul penal, menționează că astfel se oferă o dublă valență a unei circumstanțe.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, menținând sentința primei instanțe, prin care s-a stabilit o pedeapsă echitabilă aplicată inculpatului în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că inculpatul este gata să restituie prejudiciul material și moral tatălui, Colegiul penal apreciază critic acest temei indicând că inculpatul a avut timp suficient să recupereze prejudiciul cauzat, lucru pe care nu l-a făcut, deci este un temei declarativ.

Referitor la temeiurile invocate de avocat că pedeapsa aplicată nu este individualizată corect, Colegiul penal indică că sunt niște temeiuri declarative ce nu corespund realității or, aceste motive au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizia atacată (f.d. 169 – 170), motivare

pe care Colegiul penal o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Venieri Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Venieri Ruslan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la **17 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin